

[Bølgministeren.]

efter i går bedt om at få lejlighed til at drøfte sagen med mig. Jeg vil foranledige, at et sådant møde afholdes snarest muligt, for derefter at tage stilling til dette problem.

Per Dich: Jeg takker ministeren for hans tilsagn om, at der, håber jeg, vil blive taget et initiativ, men jeg håber samtidig, at der, hvis disse opvurderinger vil blive gennemført, også må blive truffet foranstaltninger, så vi ikke får en videreudvikling af den opustning af ejendomsverdiene, som har fundet sted på grund af de tidligere leje-forhøjelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Adam Møller* til finansministeren:

„Vil ministeren finde det rimeligt, at det omkostningsfradrag, der skattemæssigt indrømmes fiskerne, ajourføres i overensstemmelse med den stærke omkostningsstigning, der er sket, efter at fradragets størrelse er fastsat?“

Adam Møller: Under hensyn til, at det nævnte fradrag sidst er fastsat efter forhandlinger i slutningen af 1968, og under hensyn til, at fiskerne, der udøver et meget farefuldt og vanskeligt erhverv, ikke kan komme ind under den fordelagtige sømandsskat, som jeg synes er en god ordning, og under hensyn til, at lønmodtagerfradraget er ganske utilstrækkeligt til at kunne dække de omkostninger, der er forbundet med et arbejde, der undertiden løber hele døgnet rundt og langt til havs under farefulde forhold, mener jeg, at det er velbegrunder, at fradraget reguleres, og jeg har da også et meget begrundet håb om at få et positivt svar fra ministeren på spørgsmålet.

En sådan ajourføring af fradraget er efter min opfattelse den logiske begyndelse til en videre behandling af spørgsmålet. Jeg tror, det ville være hensigtsmæssigt og rimeligt, om vi her i Danmark på længere sigt indførte den ordning, man har i Norge, hvorefter fiskerne har et generelt skattefradrag på 14 pct. af deres nettoindtægt, dog begrænset på den måde, at maksimum er 4.000 kr. Jeg vil bede om, at man lader dette gå ind i overvejelserne om en frem-

tidig ordning, idet der jo i henhold til den gældende lovgivning i og for sig kun kan ske en regulering af omkostningsfradraget nu. Det kræver altså en politisk beslutning, hvis vi skal gå ind på den ordning, som man har i Norge.

Finansministeren (Grünbaum): Her i landet er der jo tradition for, at vi ikke skal tage alt for formelt på tingene, men i virkeligheden er det ikke finansministeren, der skal spørges i denne sag. Dette spørgsmål om fiskernes skattefradrag henhører nemlig helt og holdent under ligningsmyndighederne. Det gjorde det også, da man i 1967 henvendte sig til mig som finansminister. Dengang var det, som det også er denne gang, ligningsrådet, der skal tage stilling til, hvorvidt et fradrag skal forhøjes. Jeg tror heller ikke, det er særlig fornuftigt, om man fra folketingets side i sager, som folketinget har afgjort skal afgøres andre steder, i dette tilfælde i ligningsdirektoratet, henvender sig til ministeren for at få klaret disse ting. Der kan selvfølgelig ligge lidt pression i det, og som sagt plejer vi ikke at tage det så formelt her i landet. I 1967 talte jeg da også med ligningsdirektøren om det. Det behøver jeg ikke denne gang, for sagen er nemlig ordnet.

Fiskernes organisationer har haft forhandlinger med ligningsdirektoratet, og ligningsrådet har truffet afgørelse om, at man gennemfører en ikke uvæsentlig forhøjelse af fiskernes fradrag. Jeg kan tilføje, at formændene for de to fiskeriorganisationer over for ligningsdirektoratet har udtalt deres tilfredshed med de af ligningsrådet vedtagne forhøjelser af disse fradrag, som altså er ligningsrådets afgørelse.

Det andet spørgsmål, som hr. Adam Møller rejste, kan jeg ikke svare på på stående fod, det er heller ikke rejst i det trykte spørgsmål til ministeren, men det kan naturligvis indgå i de almindelige overvejelser om eventuelle ændringer i skattelovgivningen.

Adam Møller: Jeg takker finansministeren for svaret, og jeg vil gerne sige, at når jeg sagde, at jeg havde et velbegrunder håb om at få et positivt svar, var det, fordi jeg også vidste, at der, efter at jeg